



Bezinning 20: Nederigheid

Lucas 14,1.7-14 = C-jaar 22° zondag door het jaar

Het Woord

Toen Jezus op sabbat naar het huis van een vooraanstaande Farizeeër ging, waar Hij voor een maaltijd was uitgenodigd, hielden ze Hem in het oog.

Hij vertelde de genodigden een gelijkenis, want Hij had gezien hoe ze de ereplaatsen voor zichzelf kozen. Hij zei tegen hen: ‘Wanneer u door iemand wordt uitgenodigd voor een bruiloft, kies dan niet de ereplaats, want misschien is er wel iemand uitgenodigd die voorname is dan u, en dan moet uw gastheer tegen u zeggen: “Sta uw plaats aan hem af”. Dan zult u beschaamd de minste plaats moeten innemen. Als u wordt uitgenodigd, kies dan de minste plaats, zodat uw gastheer tegen u zal zeggen: “Kom toch dichterbij!” Dan wordt u eer betoond ten overstaan van iedereen die samen met u aan tafel aanligt. Want wie zichzelf verhoogt zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert zal verhoogd worden’.

Hij zei ook tegen degene die Hem had uitgenodigd: ‘Wanneer u een maaltijd aanbiedt of een feestmaal geeft, vraag dan niet uw vrienden, uw broers, uw verwanten of uw rijke burens, in de verwachting dat zij u op hun beurt zullen uitnodigen om iets terug te doen. Wanneer u mensen ontvangt, nodig dan armen, kreupelen, verlamden en blinden uit. Dan zult u gelukkig zijn, zij kunnen voor u dan wel niets terugdoen, maar u zult ervoor beloond worden bij de opstanding van de rechtvaardigen.’

Een woord bij het Woord

De eerste parabel speelt zich op een bruiloft af. Waar gaat Jezus zelf aanliggen? Natuurlijk op de laatste plaats. Want Hij vernedert zichzelf. Hij geeft toch altijd het voorbeeld. Jezus spreekt hier nogmaals zijn diepste ziel uit. Hij verwacht de verheffing, het heil en het eeuwige leven niet van zichzelf, maar van de Vader. Het is de Vader die de mens verheft en vergeldt, uiteindelijk en definitief bij de opstanding. Die nederigheid van Jezus gaat het verste op het kruis. Dàt is de laatste plaats van alle. En Jezus koos er vrij voor, in het volle vertrouwen dat de Vader Hem zal verheffen. Wat dan ook gebeurde, en hoe!

Hoe graag verhef ik mijzelf! Het zit zo diep in mij gebakken. Mijn ego is zo groot en de drang om mezelf te verheffen dus ook. De laatste plaats kiezen vraagt dan ook een voortdurende bekering. Nooit is die beweging definitief veroverd. Het vraagt waakzaamheid.

Het helpt te bedenken dat ik niet beter ben dan de ‘armen, kreupelen, verlamden en blinden’. Ik ben hun broer. Meer nog, hun dienaar, zoals Jezus hun dienaar was en is.

Het Woord in mijn leven

Als ik genodigd ben, ga ik op de laatste plaats staan en zitten? Verhef ik mezelf? Wanneer nodig ik 'armen, kreupelen, verlamden en blinden' uit? Geloof ik echt dat de Vader mij zal belonen en verheffen bij mijn opstanding?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
Je koos voor de laatste plaats.
Dienaar werd Je van de marginalen.
Je was niet bekommerd om Jezelf.
En zo draaide Je alles om.
Bewerk in ons diezelfde ommekeer,
zodat ook wij dienaren worden
van wie op de laatste plaats staan. Amen.

© Eric Haelvoet 2010